

הרבה לפני שהתאבד יאיר, הדיבורים על המוות היו חלק מההווי שלהם...

לקב"ו, ולא רצה שתורבק לו תווית כזאת. כשהצעתי לו לגשת לפסיכולוג פרטי, הוא התנגד וטען שזה בניגוד לפקודות הצבא. היה לו חשוב להוכיח לעצמו שהוא מסוגל להתגבר כמותות עצמו. אבל לא כך היה הדבר בפועל.

מצוקותיו גברו. מצבו היה קשה. הוא היה פורץ בכבי לאימוסבר. הבכאי היה מגיע רווקא כשהיה לנו נורא כיף. כאילו שהוא לא הירשה לעצמו לשמוח.

פעם נסענו יחד לבית-מלון בטבריה. היה זה אחרי פטירת האם, כשנראה היה שהוא מתחיל איכשהו להתגבר. בילינו נהדר ופתי אום יאיר פרץ בככי. זאת היתה הפעם הראשונה שבה אמרתי כי קשה לי עם המצב, שזה שובר לי את רצף השימחה. שאני מרגישה שעלי להיות כל הזמן חזקה, כל הזמן תומכת, גם לעצמי וגם לו.

דיברתי על כך שגם אני עברתי תקופה קשה מאוד, מעצם השותפות היומיומית שלי בתהליך הגסיסה של אמו, ואמרתי כי גם אני זקוקה לתמיכה לפעמים ואין באפשרותי לבי קש תמיכה ממנו. שיחות כאלה הלכו ותכפפו. מעולם לא חשבנו על פרידה, למרות הקשיים. אהבנו מאוד.

דולה. יאיר הוא עבורה אהבה גדולה שנקטעה באופן לא-טיבעי. אהבה, שלמרות הקשיים שליוו אותה, היתה חזקה ויציבה. בכל פעם, אחרי שיחות-נפש על הקשיים הנפשיים של שנינו, הדברים היו מסתדרים. איך אפשר היה לומר שדחיתי אותו?

לשיחה מצטרפת גליה, אמה של קרני: חשוב לי שיידעו שאין להאשים אף אחד. גם לא את האב, שאמר את דבריו בכאב גדול. איש אינו יכול לעמוד במקומו ולומר לו איך להגיב ומה לומר. אבל, גם אני הורה. אני אמה של קרני, וחשוב לי שיידעו שהיא נפגעה מאוד. היא בכתה גם לפני שהתפרסמו הכתובות שהאשימו אותה בעקיפין במוותם של השניים.

המיקרה עצמו גרם לה לסבל מספיק. אני לא מבינה איך אפשר להאשים לרה, מבלי לכדוק איתה את נכונות הדברים. לא מקובל עלינו, עלי ועל המישפחה, שמישהו חושב שברגע שיטיל אשמה על מישהו אחר, הוא פותר את עצמו מאחריות.

אי-אפשר להאשים את האב, אבל בשום אופן אי-אפשר להאשים את בתי. איש לא היה אשם. אולי זו פשוט היתה אישיותו. הרי אלפי בני-יוג נפרדים ולא מתאבדים, בהנחה שהם

נת. הצעתי לו שנלך יחד לאכול עוגה ונשוב לחדר מאוחר יותר. יאיר סירב. אמרתי שאני ניגשת לכמה דקות. חשוב לי להדגיש, שזאת לא היתה הפעם הראשונה שהצעתי לעשות משהו ויאיר סירב, ותמיד זה היה בסדר. הוא היה מחכה, ואני הייתי חוזרת. כך גם הפעם. אחרי חמש דקות התקשר יאיר ואמר לי שהוא רק מתקשר להגיד להתראות. אמרתי לו: רגע, לאן אתה הולך? חכה לי. אני כבר מגיעה. ויצאתי לכיוון החדר. כשנכנסתי לחי רר, יאיר שכב במיטתי, נראה כמת. הייתי בטוחה שהוא עובד עלי, ניגשתי, טילטלתי אותו. לקח לי כמה שניות עד שהבנתי מה קורה. התחלתי לצרוח. רצתי החוצה, ובקורתי רוח קראתי לחברים שיבואו.

חצי אדישות

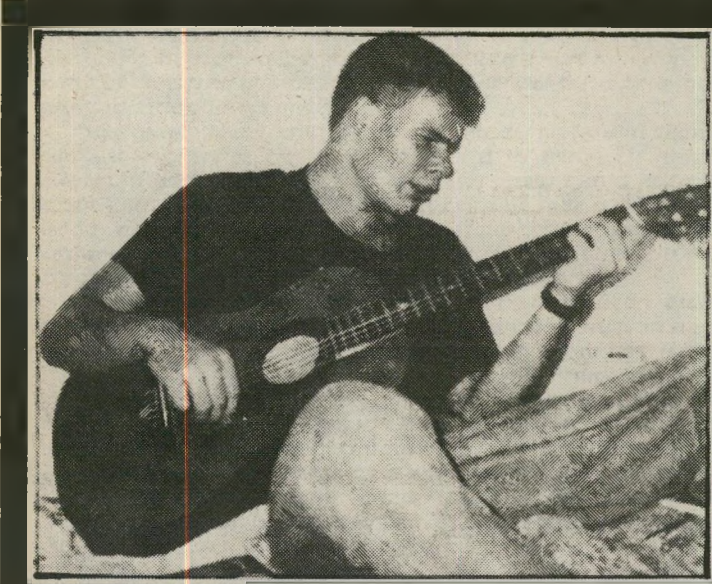
בר הובש בא וניסה להנשים אותו. אני רצתי להזעיק את האחיות. היה ברור שהוא גוסס או מת. כשהאחות הגיעה, הרחיקו אותי מהחדר, ואני כל-כך רציתי להיות שם. לראות. מייד נתנו לי שני כדורי-הרגעה ולקחו אותי משם. מישהו אמר

טייפ מנהלים. מספרת קרני: טל אמר שאין לו עם מי לדבר, ולכן קנה טייפ. כך הוא מקליט את עצמו מדבר ומקשיב לאחר מכן. הוא צחק ואמר שלפעמים הוא מגיע לוויי כוחים עם עצמו. היה ברור לכל כי טל נמצא במצב קשה. הוא איבד את אמו ואת אחיו האהוב תוך תקופה של שלושה חודשים. והאם נפטרה בדצמבר והאה, יאיר, התאבד במרס שלאחר מכן. טל הופנה לקב"ו. כשהגיע לשיחה נאמר לו כי עליו לפנות לפסיכיאטר, כי מיקרהו קשה. אחרי שיחה אחת עם הפסיכיאטר נרתע טל והפסיק להגיע לפגישות.

הוא הקריש חלק ניכר מזמנו לשמירה עיקבית על תדמית חיזונית, כאילו שהכל בסדר. הוא ראה להתרועע עם חברים. התחיל לצאת עם חברה קבועה. קנה לעצמו גיטרה והראה לכולם שהוא בסדר. היה זה האב, מארק, שחש בסכנה המאיימת. בחושיו הוא הבין, כי טל משחק מישחק קשה ומסוכן, אך למרות רצונו העז לעזור לבנו, הוא לא ידע כיצד.

קשריו של טל עם קרני נותקו חודשיים אחרי מות יאיר. קרני הזמינה את טל לערוך את סדר-הפסח עם מישפחתה. מישפחתה של

החברה מספרת על תאומי המתות



טל לודא

קרני לא היתה מאושרת מהמשך הקשר. הם חשבו שהדבר הטוב ביותר לקרני הוא להינתק לחלוטין. גליה, האם: "היה לנו חשוב שהבת תתרחק מהמישפחה. אישיותם של בני-המישפחה היתה כזאת, שאני, כאם מגוננת, לא רצתי תי שהיא תשמור איתם על קשר. אני לא מטיי לה בהם פגם כלשהו. ראיתי רק את טובתה של בתי."

טל, כנראה, נעלב מאוד מביטול ההזמנה. הקשר ביניהם נותק. ביום הולדתו התקשרה קרני לאחל לו מזל-טוב. "השיחה היתה עקרה. סתם דיברנו כמה מישפטים, והרגשנו רחוקים מאוד זה מזה. זאת היתה הפעם האחרונה שש מעתי ממנו עד למיקרה ההתאבדות בשבוע שעבר.

ללא יכולתי לעמוד בעור לווייה. הגעתי שעתים מאוחר יותר. עמדת ליד הקבר הטרי והרגשתי כל-כך אשמה. אני מרגישה אשמה על מותו של יאיר. לא יעזרו כרגע כל השיכ' נועים שבועולם שזה לא קרה בגללי. אני לא חושבת שהוא התאבד בגללי. ברור לי שלא זאת היתה הסיבה.

האשמה שלי היא על כך שלא הצלחתי לעזור לו להתגבר על מות אמו, שלא עמדו לי כוחותי לתמוך בו יותר. רק עכשיו, כשיש לי חבר, אני מתחילה להבין את יאיר ביתר בהי' רות. כשיש לידך מישהו שתומך ואוהב, יותר קל להוציא כאבים החוצה."

אביהם של יאיר וטל מרגיש אשם על כי לא הצליח למנוע מבניו את המוות. אמה של

לי שאולי הוא יחיה. אני ידעתי. ידעתי שיאיר מת. קרני אינה מסוגלת לעצור בדימועותיה. בוכה מבלי יכולת להפסיק.

חרי מותו של יאיר, שמרו קרני וטל, אחיו של יאיר, על קשר. טל הגיע אליה לקיבוץ, מנסה להחיות דרכה את קשריו עם יאיר. מנסה לתפוס חלק מעולמו של אחיו.

טל ויאיר היו אחים טובים וקרובים, אך היו שונים באישיותם. לכל אחד מהם היה עולם משלו. הם אמנם היו תאומים, אך בנו לעצמם חיים עצמאיים. מסלול חייהם היה שונה. הם למדו בבתי-ספר נפרדים. התגייסו לחילות שונים בצה"ל. תגובותיהם למחלתה של האם היו שונות לחלוטין.

כששכבה האם בירושלים, נהג יאיר לבק' רה כמעט מדי יום. טל הגיע לעיתים רחוקות יותר, מנסה לברוח מהאמת. יאיר הביץ מהר יותר את האמת על מותה הקרב של אמו. אצל טל היה התהליך איטי יותר.

יאיר וחשבו שאולי רווקא ה"חצי-אדישות" של טל בתהליך הגסיסה היה טוב יותר. נראה היה כלפי חוץ שהוא משלים עם מותה מהר יותר משהצליח בכך יאיר. למעשה, יאיר לא הצליח בכך עד יום מותו. אין ספק שאובדן האם היה חלק מהחלטתו לשים קץ לחייו באותו הלילה.

טל כתב שירים רבים שבהם ביטא את כאב האובדן מיאיר. באחד מביקוריו בקיבוץ קטרי, רה, אצל קרני, הוא סיפר לה שקנה לעצמו

זה שכיח. כשתאום אחד מתאבד, קיימת סכנה רבה שגם התאום השני ישים קץ לחייו. חברתו של התאום הראשון, קרני, מספרת מה עבר עליהם

שרית רום

היו נפרדים כשלב כלשהו של חברותם. או מה? אז אנשים מתאבדים בגלל אהבה נכ' זכת'?

גליה, אמה של קרני, מרבת בסערות-רג' שות. ממישפחה צנועה, החיה את חייה רחוק מהכותרות, מצאו את עצמם בני מישפחת סגל במרכזה של פרשה נוראה. וכאילו ולא די בכך שבחורה בת 22 נכנסת לחדרה חמש דקות אחרי שעזבה אותו, ומוצאת שם את חברה האהוב מוטל מת כשכדור בראשו, מת' אבר, כעבור חצי שנה, האת, ובעיקבותיו עולה שמה לכותרות.

את הלילה ההוא לא תשכח קרני לעולם. אחרי ששמעתי את סיפורו של יאיר על הבי' קור בכית רציתי לשמח אותו. יאיר היה נורא זללן, ובאחד החדרים בדיוק הגישו עוגת-שמי'

אני מבוגרת מיאיר בשנתיים, ומעולם לא חשנו כהבדל הגילים. הוא היה מאוד כוגר. חשבנו על המשך של שנים ליחסינו. תמיד דיברנו שרופא ואחות הם המיקצועות החשוי' בים ביותר לאגונות. החלטנו שנלמד מיקצור' עות אלה בעתיד."

"נורא זללן"

קרני מתגוררת כעת בירושלים. היא ממלאה בדבקות אחרי החלטתם המשות' פת', לעזור לאגונות" כדבריה. היא לומדת את מיקצוע האחות. קרני אינה דוחקת את יאיר מחייה גם עכ' שיו. מזה חודש וחצי היא נמצאת עם חבר חדש, אבל יאיר הוא אהבתה הראשונה והג'